

vedet findes en familie, er det klart, at en familie har en mulighed for at være primære personer for barnet på en anden måde, end institutionen har. Det er vigtigt at tænke over, sådan at man ikke tror, at de to ting kan erstatte hinanden; de skal supplere hinanden på en god måde.

Vi har fra Enhedslistens side stillet flere forslag, og så sent som i fredags førstebehandlere vi et lovforslag om, at arbejdsmiljøloven også skulle gælde for børn og unge, der ikke er i en ansættelsessituation, dvs. børn og unge i institutioner, skoler og lign. Vi mener også, det er vigtigt, at de får nogle ekstra muligheder for at sikre deres daglige miljø, sådan at de ikke bliver udsat for nogle ting, som vi ikke vil udsætte de voksne, der er ansat dér, for.

Vi har også stillet et lovforslag om en børneombudsmand. Vi mener, det er en naturlig forlængelse af det børneråd, der allerede er i gang med at fungere nu. Vi mener, at man kan styrke det, man kunne kalde børns rettigheder, og forbedre børns vilkår ved at få sådan en børneombudsmandsinstitution.

Vi har også stillet lovforslag om at ændre bistanndsloven, sådan at man ikke skubber arbejdsløse bag i køen til daginstitutionerne, sådan som man har set det i flere kommuner, hvor man ud fra en konkret vurdering siger: Jamen hvis du er arbejdsløs, har du ikke behov for en daginstitutionspads. Vi mener ikke, at daginstitutionspadsen, som jeg nævnte tidligere, skal forstås som et opbevaringssted, men at den skal forstås i en pædagogisk sammenhæng som et tilbud, der giver nogle ekstra muligheder for barnets udvikling.

Så vi har som sagt stillet flere forslag, og vi er også med på nogle af de ideer, der er fremlagt af socialministeren og regeringen, som rummer forbedringer på dette her område.

Det er vores opfattelse, at forældreorloven burde være endnu bedre, end den er i dag. Vi foreslår, at der gives 100 pct. dagpenge; det vil give langt flere en reel mulighed for at sige: Vi ønsker at bruge et år eller to på at have noget tid sammen med vores børn. Og det behøver ikke kun være, mens børnene er små, det bør også kunne være på et senere tidspunkt. Samtidig er vi selvfølgelig også enige i, som det også ligger i dagsordensforslaget fra regeringen, at forældreorlov skal fastslås som en rettilighed.

I efteråret forringede regeringen bl.a. søskenrabatten sammen med De Konservative og Venstre. Det var vi imod, og derfor har vi selvfølgelig lidt problemer med, at man i dagsorde-

nen skriver, at der er sket forbedringer; men jeg kan forstå, at man kan formulere det på den måde, for der er selvfølgelig sket forbedringer på nogle områder. Vi må dog konstatere, at der også er sket forringelser på nogle områder, som det også fremgik af den socialdemokratiske ordførers indlæg.

Men i forhold til dagsordenen vil vi alligevel fremhæve nogle positive ting. Det er bl.a., at der bliver fastslået, at forældreorlov er en ret. Man fastslår også, at pasningsgarantien skal nås i 1995. Vi vil i den forbindelse arbejde på, dér hvor vi kan gøre det – og det håber jeg også at regeringen vil – at det ikke sker med forringelser. Faktisk er det sådan, at normeringerne i institutionerne i forvejen er for dårlige, og derfor vil en opfyldelse af pasningsgarantien blot ved at fylde flere børn ind i institutionerne ikke være vores kop te.

Vi er enige i, at man skal arbejde på at forbedre kvaliteten i dagtilbudene, og vi er enige i, at man specielt skal gøre en indsats over for de dårligst stillede børn og unge. Jeg mener, at samfundet i den forbindelse har et særligt ansvar, idet man må formode, at det er børn, hvis forældre måske på nogle punkter ikke magter at leve op til det normale forældreansvar – eller i hvert fald dårligere end hovedparten af familierne.

Vi synes også, det er udmærket, at man går efter en sammenhæng imellem familieliv og arbejdsliv. Vi ser de muligheder, der ligger for orlovsordninger, som en af de måder, hvorpå man kan prøve at få en sammenhæng. Vi synes også, det er udmærket, at man går efter at få en overordnet børne- og familiepolitik.

Samlet er der en masse positive ting, også ud over dem, jeg nævnte her, og vi kan sige, at i det, der står om den fremtidige politik for regeringens arbejde, er der alene, hvad jeg vil kalde positive signaler i dagsordenen. Det eneste, vi kan kritisere, hvis vi skal kritisere noget, er, at man i indledningen måske er lidt for flink i forhold til det historiske, til, hvad der er sket tidligere. Vi vælger at tolke det sådan, at det er et udtryk for lidt dårlig historieskrivning, når man roser regeringens nuværende politik i indledningen, men vi hæfter os ved, at de signaler, der gives om det fremtidige arbejde, trods alt alle sammen er positive. Derfor er vi indstillet på at stemme for den af regeringen foreslåede dagsorden.

Vi havde sådan set heller ikke noget imod at stemme for det af SF stillede dagsordensforslag,